

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคู ปวงประจักษ์นคราห์ จังหวัดอุดรธานี” สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนกับหลัง และหลังกับระยะติดตามผล หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 **ประชากร** ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคู ปวงประจักษ์นคราห์ จังหวัด อุดรธานี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 105 คน

1.2.2 **กลุ่มตัวอย่าง** คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคู ปวงประจักษ์นคราห์ จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2556 ที่มีคะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุดเรียงขึ้นมาจำนวน 30 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเข้ากลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน

1.2.3 เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 2) ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์
- 3) กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการทดลอง

(1) ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการเรียนเรียนหนองหัวคูปวงประชาทุเราะห์ จังหวัดอุดรธานี และเข้าพบเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย ตลอดจนรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(2) ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเพื่อขอใช้ชั่วโมงชุมนุม และชั่วโมงแนะแนวในการวิจัยครั้งนี้

(3) ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูแนะแนว ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยครูแนะแนวให้ชั่วโมงแนะแนวในการวิจัยครั้งนี้

(4) จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทดลอง ให้ครบถ้วนตามรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

(5) จัดเตรียมสถานที่ในการทดลอง โดยใช้ห้องเรียนเป็นสถานที่ในการทดลอง

(6) ใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อคัดเลือกรักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และเก็บเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

(7) เลือกนักเรียนที่มีคะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุดเรียงขึ้นมาจำนวน 30 คน ชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเพื่อขอความร่วมมือแล้วทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเข้ากลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน

2) ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้ง จัดกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยนักเรียนกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยกลุ่มสัมพันธ์ และให้นักเรียนกลุ่มควบคุมเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

3) ขั้นตอนหลังการทดลอง ภายหลังสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ใช้ประเมินก่อนทดลอง และเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4) ระยะเวลาติดตามผล ภายหลังสิ้นสุดการทดลองระยะเวลา 4 สัปดาห์ (1 เดือน) นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปวัดซ้ำ กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไปทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยวิธีการทางสถิติ

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อน หลัง และระยะติดตามผล หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

1.3 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1.3.1 นักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระยะติดตามผล

1.3.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคูวงประชานุเคราะห์จังหวัดอุดรธานี ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีข้ออภิปรายผลเพิ่มเติมดังนี้

2.1 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยการมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม การมีส่วนร่วมในกิจกรรม วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนั้นโดยใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมุติ กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม การใช้สถานการณ์จำลองและเกมเข้ามาสอดแทรกในการทำกิจกรรม ซึ่งแตกต่างไปจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ จึงทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานมีความกระตือรือร้น มีความมั่นใจ

และกล้าที่จะแสดงออกในการทำกิจกรรม และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุนีย์ แสงทอง (2552) กล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีการใช้สื่ออุปกรณ์และวิธีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนทุกคนได้ร่วมกันทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กันภายในกลุ่ม นักเรียนค้นพบความถนัดและความสามารถของตนเองและเข้าใจผู้อื่น ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเกิดการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัวมากขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปนัดดา จินประชา (2545) นฤมล เรียบสวัสดิ์ (2545) นิติพร เชื้อสุวรรณ (2551) กมลวรรณ ศรีสุโคตร (2554) พรณงาม งามชัยภูมิ (2554) และอดดิน (2009) ที่ทำการศึกษเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ในลักษณะต่างๆ เช่น การสอนด้วยเทคนิคโครงสร้างระดับยอด การสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ การสอนด้วยกลวิธีการเรียนรู้ทางปัญญาตามแนวคิดของ O'malley&Chamot และแนวคิดของ Robin และการสอนโดยใช้บทบาทสมมติและการเล่าเรื่อง ผลปรากฏว่าหลังเรียนนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน และเมื่อทำการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติเป็นวิธีการสอนโดยให้ความรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว มีการอธิบาย บรรยาย แจกเอกสาร ใบความรู้ โดยที่นักเรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนดในใบงาน ทำกิจกรรมตามใบงาน ตรวจผลงานจากใบงาน และให้นักเรียนได้สรุปสาระสำคัญจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะของการเรียนรู้เฉพาะบุคคลเป็นส่วนใหญ่ ขาดการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ระหว่างสมาชิกในห้องเรียน บรรยายภาคาในการเรียนน่าเบื่อ นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งมีความแตกต่างจากการสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นอย่างมาก ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ในการสอนสามารถพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทร์เอม (2521) ที่กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของคนไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คนเราได้รับเจตคติจากประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตบางทีก็ได้รับการเอาอย่าง ซึ่งอาจเริ่มตั้งแต่อายุยังน้อย สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเด็กเล็ก และกมล หล้าสูงษ์ (2528) ที่กล่าว

ว่าเจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้ เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไปเจตคติดังนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มีเจตคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระยะติดตามผลในระยะเวลา 1 เดือน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่สูงขึ้นตั้งแต่ต้นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยังมีความคงทน อาจจะเป็นสิ่งถาวรเด็กตลอดชีวิตก็ได้ ด้วยเหตุที่เจตคติกำหนดขอบเขต และวิธีการพิจารณาสิ่งใดสิ่งหนึ่งของตน จึงอาจกล่าวได้ว่าการสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ครั้งนี้สามารถพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความยั่งยืนของเจตคติต่อไป

2.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ โดยยึดสมาชิกในกลุ่มเป็นสำคัญ สมาชิกทุกคนเข้าใจและเห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลของสมาชิกในกลุ่มและของตนเอง สมาชิกทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีแรงจูงใจร่วมกันเพื่อให้เกิดพลังของกลุ่มเพื่อจะให้เกิดผลสำเร็จในเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ได้ใช้เทคนิคต่างๆ เช่น เกม บทบาทสมมุติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร กลุ่มย่อย ซึ่งเทคนิคการสอนกลุ่มสัมพันธ์เหล่านี้ทำให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีการหาทางร่วมกันในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองโดยประยุกต์แนวคิดที่ได้จากกลุ่มมาปรับใช้กับตัวเอง รวมทั้งเกิดความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นโดยไม่รู้ตัว ซึ่งแตกต่างจากชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติที่ไม่มีการใช้เทคนิคในการจัดกิจกรรมจัดกิจกรรมหลากหลาย เน้นการทำใบงาน การทำกิจกรรมเดี่ยว การให้ความรู้โดยผู้จัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ ขาดความมั่นใจในตนเอง และวิตกกังวลทุกครั้งเมื่อต้องพูดหรือต้องสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์ จังหวัดอุดรธานี สามารถพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับครู อาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะแนวในโรงเรียนดังนี้

3.1 ควรนำชุดกิจกรรมโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในการพัฒนานักเรียนในเรื่องอื่นๆ หรือในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

3.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์มีกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ผู้ที่จะนำไปใช้ควรได้ศึกษารายละเอียดอย่างถี่ถ้วน ก่อนนำไปใช้จริง

4. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

4.1 ควรทำการศึกษาวิจัยผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ และตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก

4.2 ควรพัฒนาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนในรายวิชาอื่นๆ มากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันการสอนให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาต่างๆ ไม่ค่อยเป็นที่แพร่หลาย